

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z powództwa P. Spółki Akcyjnej z siedzibą w B.
przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki
o ustalenie korekty kosztów osieroconych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 10 stycznia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 11 grudnia 2013 r., sygn. akt VI ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 11 grudnia 2013 r., VI ACa [...] Sąd Apelacyjny w [...] zmienił wyrok Sądu Okręgowego w W. - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 12 listopada 2012 r., XVII AmE [...], zmieniający decyzję Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (Prezes URE) z 31 lipca 2009 r., nr [...], ustalającą wysokość rocznej korekty kosztów osieroconych dla P. S.A. (dawne P. S.A. – powód) na kwotę (-) 8.923.037 zł, przez ustalenie wysokości rocznej korekty kosztów osieroconych dla powoda w kwocie dodatniej (+) 33.454.396 zł, w ten sposób, że obniżył ustaloną dla powoda kwotę kosztów osieroconych do kwoty (+) 31.542.242,15 zł. W pozostałym zakresie Sąd Apelacyjny oddalił apelację Prezesa URE i rozstrzygnął o kosztach postępowania.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego wniósł powód, zaskarżając go w części obejmującej obniżenie wysokości przyznanej powodowi korekty rocznej kosztów osieroconych. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na potrzebie wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie, a mianowicie czy właściwa jest taka wykładnia przepisu art. 32 ust. 1 w zw. z art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz.U. Nr 130, poz. 905 ze zm., dalej jako ustawa o KDT) w zw. z załącznikiem nr 7 do ustawy o KDT, zgodnie z którą uwzględnienie w kalkulacji korekty kosztów osieroconych danego wytwórcy wyniku finansowego podmiotu, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ustawy o KDT wymaga kumulatywnego spełnienia dwóch przesłanek, a mianowicie: 1) przynależności tego wytwórcy i tego podmiotu do tej samej grupy kapitałowej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy o KDT oraz 2) wykonywania przez ten podmiot działalności w tych jednostkach wytwórczych wskazanych w załączniku nr 7 do ustawy o KDT, które zostały przyporządkowane w tym załączniku jako uwzględnione w korektach kosztów osieroconych tego wytwórcy?

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Skarga kasacyjna powoda nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Kwestia wykładni art. 32 ust. 1 w zw. z art. 2 pkt 1 ustawy o KDT została rozstrzygnięta w wyroku Sądu Najwyższego z 10 listopada 2016 r., III SK 53/13, który to wyrok został wydany po rozstrzygnięciu wątpliwości w przedmiocie sposobu rozumienia pojęcia grupa kapitałowa z uwzględnieniem prawa unijnego przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku z 15 września 2016 r. w sprawie C-574/14 PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A.

Mając na względzie powyższe rozważania, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.